

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Utóhangok.

Pécs, 1897. március 17.

(* *) Sok sallangos beszédet mondtak a nemzeti ünnep alkalmából szép Magyarországon; ettünk is hozzá nagyokat és hozzá gondtalanul csináltuk az „iván“-t, volt dinom-dánom hegyen-völgyön; mert nyelvünk könnyen pereg és a szavak változatosságát kifejezni tudja; gyomrunk pedig, valamint torkunk vetekedik bármely külföldi polgárával, a tánchoz is, különösen ünnepség alkalmával, úgy értünk, hogy megcsudálja az idegen. Röviden: jól mulattunk, az ünnepet bevégeztük, most már napi dolgainkhoz látunk és a legtöbb úgy gondolkozik, hogy szokás szerint megülvén az ünnepet, egy esztendőre lerótt a haza és a nemzet iránt való kötelességét.

Szép dolog is az a vigasság, a különös nemzeti szempontokból rendezett bankett ellen sem lehet senkinek józan kifogása; március 15-ikének emlékéhez pedig illik, hiszen ez tiszta örömnapp, a nemzeti ébredésnek, a nép hatalmas feltámadásának, a szabadságérzet magasztos kitörésének emlékünnepe. Nagyon sajnós és szomorú azonban, hogy a lelkesedést csak egyes napokhoz kötik sokan és édeskeveset törődnek azzal, hogy a nagyhangú szölamok után akként munkáljanak is a haza ügyére, a mint a hagyományok kegyelete és a nemzet iránt való kötelesség parancsolja.

Nagy tanúság előttünk a mult. Ez oktat arra, hogy ime volt idő Magyarországon, midőn hazafiságban nem különböztek egymástól a magyarok; minden méltó fia a nemzetnek életét kockáztatta, a harcok terére kilépett s vérevel áldozott igazainkért, nem félték sem a hatalomtól, sem a tulerőtől, hanem odaszánták mindenüket a haza oltárára. Ma változtak az idők és nem kíván Magyarország egyebet polgáraitól, csak annyit, hogy hazafias kötelességeiket teljesítsék. De sokan ezt megérteni nem tudják, vagy nem akarják; és önzésből, meg saját érdekeik miatt, nem a haza javára, hanem ellenére működnek.

Ha ünnepeled az 1848-ik év március 15-dikének emlékét, miért nem igyekezel legjobb erőd és tehetséged szerint, hogy úgy legyen Magyarországon, amint 1848 március 15-én akarták? Azokat a nagy eszméket isteníteni könnyű, de az nem elegendő. Ha nagy multat sivar jelenre akarunk átplántálni: akkor át és át kell éreznünk annak minden eszméjét, lényegét és törekedni, hogy azok az ideálok megvalósuljanak, a nemzet életében testté és vérré váljanak.

Igy például: 1848 március 15-ikén a híres 12 pontban kívánta a nemzet a népképviselői alkotmányt, ugyanazon évben törvényt is hoztak róla, hát akkor ma miért nem akarjuk? Vagy népképviselői alkotmány az, amelyet mi annak csufolunk — a magunk vigaszára? Hát a nép van

képviselve a parlamentben? Ugyan! Hiszen nem engedik sehol érvényesülni a nemzet akaratát, kardok, szuronyok, puskák, fősolgabirák, kormánytól függő hivatalnokok, hiuság, cím, rang, nemesség, katonaság, esendőség, előnyök, félelem, gyávaság, pénz — adnak ma irányt a szabad meggyőződésnek és kergetik az embereket a hitetlenek táborába.

Továbbá: 1848 március 15-ikén követelte a nemzet a független felelős magyar miniszteriumot, a nemzet akaratát pedig a törvény megpecsételte. Akkor ma miért pártolják azt a miniszteriumot, amely sem nem független Ausztriától, sem nem felelős a nemzetnek, sem nem magyar? Vagy ez is független kormány, holott Bécsből diktálják neki, mit s miként cselekedjék és a miniszterelnök a legfontosabb külügyi kérdésben papirosról olvassa le, amit nagy kegyesen az orrára kötöttek a bécsi külügyminiszterium díszes palotájában?

Avagy felelősségről lehet-e beszélni akkor, midőn a kormány, támaszkodva nagy többségére, a nemzet érdekeit kismizí, ha pedig egyszer-másszor vád alá helyezését akarják éppen a 48-as törvények alapján és szellemében: a hü mamelukok az indítványt gunyosan kinevetik és az egészből, mint egy gyermekjátékból, komédiát csinálnak? Nem így képzelték ezt 48-as korszakunknak nagyjai! Ugyan hol a magyar miniszterium? Hiszen ma csak

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Menni vagy nem menni.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Uj év óta érzem, hogy valami nagy esemény készülődik. Kérdeztem az Imre susztromot, hogy minő vélekedéssel van a politikai események felől, — és ő dühtől szikrázó szemekkel csikorgatta:

— Huszonnégy óráig puskapor essék és aztán üssön bele az istennyila!

Egy ugrással künn voltam az utcán; tündöttem az anarkizmus gyors terjedésén — pedig mit kívánt volna még akkor, ha tudta volna, hogy elsején ismét — nem fizetek neki??

— Pah! majd gondoskodik a város rendőrsége arról, hogy szerencsétlenség ne fordulhasson elő a hó elsején.

Látom csodálkozó arcukat; nem is képzelik ugy-e, hogy ugy elsején mi történik az apáca utcában?

Hát kérem, tessék elhinni, hogy csak a kitünően szervezett és a követelmények magaslatán álló rendőrségünknek köszönhető, hogy nagyobb szerencsétlenség még nem fordult elő.

Ezer, és ezer ember tolong hivatalunk előtt; husz gyalog, és 16 lovasrendőr tartja fen a rendet, mikor a sok hitelező felkeres elsején, különféle számlákkal.

A kis kapun jönnek be, lárázva, lóbálva paprikás számlájukat; de a folyosón azzal fogadom és vigasztalom őket, hogy — jövő hónap elsején fizetek, és a másik kapun ereszttem ki őket. Szegények, számlájukat zsebregyűrik és mosolyogva mennek ki a kapun, hogy a közönség azt higgye róluk, hogy pénzt kaptak tőlem.

— Tőlem!?! (Ki nevet itt?)

Istenem, de ha valamely módosabb község megveszi a Ruepprecht testvérek harang öntő gyárosoktól azt a szép nagy harangot, — he, hej! ki fizeti majd akkor ki az én adósságaimat?

Elborult kedélyvel ültem a Rác borközi csarnokában, ahol a boszut nem ismerik, midőn valaki e szót ejtette ki:

— Sipulusz!

— Igen, Sipulusz Pécsre jön és felolvasást tart.

Villamos gyorsasággal határoztam el magamban, hogy Sipuluszt megnézem és meghallgatom; de „Bumli“ lassúsággal gondoltam arra a szívfacsaró körülményre, hogy olyan ruhám nincs, melylyel estélyre mehetnék.

Azon a ruhán kívül, mely rajtam van,

csak egy uszónadrág és egy kicserélt szalmakalap képezi a felesleges ruhatartalommat.

Igen is, felesleges, mert ha uszónadrág és szalmakalap van rajtam, akkor nem kell a másik ruha; olyan nagy piperkőc pedig nem vagyok, hogy mindkét rendbeli ruhát magamra öltsem.

A feleségemnek van ugyan egy ősi — viklerje, melyet az uszónadrág fölé öltve, veszedelmesen hasonlítanak egy kubai felkelő vezérhez; sőt van neki, vagy hat darab kék konyhaköténye is; de hét Tamás vagyok benne, hogy lehetne azokból szalonruhát csináltatni. Kétségbeestem, gondolataim elkalandoztak, tudja Isten hová. Végre felkeltem, a szomszédom borát kiittam, a kikészített bor árát ismét zsebre raktam és busan hazabalagtam.

Van egy kövér barátom, ki foglalkozására nézve — szabó!!

— Igen is, szabó!

— Ez csoda? Pedig láttam én már saját két szememmel olyan molnármestert, kinek a fia kéményseprő inas volt. És azt hiszem, az még nagyobb csoda.

Tehát ez a kövér barátom nyújtotta felém segítő jobbát, pedig nem igen volt köszönet benne. Igért egy szalonruhát. A szalonkabátom 7 méterrel több posztó volt, mint a mennyi kellett volna; a nadrágon meg ugyanannyi méterrel kevesebb volt.

a név maradt meg, Ausztria oltárán áldozák kormányaink jogainkat, önállóságunkat, függetlenségünket, gazdasági és egész állami létünket.

Kivánta a nép 1848 március 15-ikén a sajtó-szabadságot; lett is belőle törvény, melyet úgy értelmeztek, hogy a gondolat szabad, másokkal közölni is szabad, de hazudni nem szabad. Ma nincs a kormánynak oly veszett cselekedete, mely a sajtó egyes organumaiban pártolásra és valamilyen nyakatekert okoskodással védelemre ne találja; mert a kormánynak rendelkezési alapja van, ebből olyan ujságokat tarthat fent, a milyeneket akar. Így hamisítják meg lépten-nyomon az igazságot. Persze, ha aztán ezek a szubvenciót élvező ujságok a legszemtelenebbül hazudnak, fizetést kapnak érte, míg ha az ellenzéki lapok az igazat meg merik mondani, odaállítják őket a bíróságok elé, a melyeknek függetlenségéről ma kár is beszélni.

Sok helyen az országban pártkülönbőség nélkül ünneplik március 15-ikének emlékét. Például Nagy-Váradon ott voltak a városi, megyei és állami tisztviselők is, Kolozsvárott a többi közt az egyetemi tanárok, s talán sehol az országban nem vonultak úgy vissza a hivatalos egyéniségek, mint Pécsen, ahol úgy látszik, alig van oly tisztviselő, aki emelkedni nem akar és afféle Bánffy-rendszerű lakággondolkodással félnek ott megjelenni, ahol a nagy napok emlékét ünneplik a többi polgárok.

Pedig hát ilyenkor legalább egyik lehetnének gondolatban, hazafiságban a haza összes polgárai. No de majd elkövetkezik annak is az ideje, csak feszítse tovább a hirt az a kormány, mely a világ leghihedtebb zsarnokainak gyakorlata szerint rendezni be összes institúcióinkat. Ha majd elpattan a tulfeszített hur, akkor fogja a végeleseredés, a boszu érzete egyesíteni a nemzet fiait: a mindenektől független, tiszta hazafiság eszméje. — Most azonban zordon idők járnak, nem mer kitörni sokakból a hazafias érzélem. Elmulik azonban

a félelem, ha kisüt a szabadság napja, a mikor igazán ünnepel az egész Magyarország.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“ XXV. évfolyamának második negyedére.

Az évnegyed közzeledése alkalmából bizalomteljesen fordulunk lapunk olvasó közönségéhez, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítani sziveskedjenek.

Lapunk iránya és magatartása marad a régi. Tántorithatatlanul kitartunk pártunk, a függetlenségi párt eszméi és törekvései mellett s minden körülmények között határozott ellenzői leszünk fajunk, nemzetiségünk elnyomása ellen célbavett törekvéseknek.

Negyedszázados multunk fölment bennünket a nagyhangú önreklamától: a kik eddigelé is lapunk olvasóinak gárdájához tartoztak, biztosra vesszük, hogy ezentul is megmaradnak ott; mi pedig örködni, vigyázni fogunk, hogy minden egyes alkotmányunk ellen intézett merényletet olvasóinknak tudomására hozzuk, hogy míg nem késő, a nemzet millióinak összesége megakadályozhassa.

Igen természetes, hogy visszhangja leszünk az ország szívéből, a fővárosból a politika hullámai közé dobott eszméknek; de igyekszünk azokat mindig a helyi körülményekhez képest mérlegelni és magyarázni.

E mellett fokozottabb gondoskodásunk tárgyát fogja képezni szűkebb hazánk: vármegyénk és városunk minden néven nevezendő ügye. Éberesen fogunk örködni, hogy újabb klikkek és konventikulumok létre ne jöhessenek, melyek a közszellem, a közjólét megrontására, a közvélemény meghamisítására irányulnak.

Közleményeink mindig aktuális érde-

gathatom a kis leányomat, vagy a körmeimet rághatom.

A Verdi requiem első nyolc taktusát dudolva, a legszomorubb ábrázattal feküdtem le tulipánokkal ki nem festett nyoszolyámba.

És álmodtam husz méter hosszú szalonkabátokról és 15 centiméteres fekete nadrágokról, szép leányok és elragadó asszonyokról, theás findzsákról és fel nem vágott felvágottokról. Kővér barátom, a szabó, fenyegetően integet a hosszú szalonkabáttal; ezer és ezer szabóinas gunyos nevetése fagyasztotta meg ereimben a vért, de végre — felébredtem.

Kővér szabóbarátom megemberelte magát és csodák csodája, küldött egy szalonkabátot, melyet fel is tudtam huzni, de a mellény, ah! a mellény, az olyan bő volt, hogy egy 18 éves — és anyai örömök elé néző — vizilónak is bő lett volna, hát még nekem?!

Azonban mit tegyek? Sipuluszt látnom és hallanom kell és ha mindjárt legdrágább kincsemet, kedves, drága anyósomat zálogba csapom is, de el kell mennem.

Hah! a pénz!? Honnan szerzek pénzt? Mert pénz is kell.

Állítólag a nőegyleti kassza nem ad „Kréta“-ra semmit.

Eszembe jutott jólelkű, áldott szívü

Hej! nem lenne nekem semmi bajom, csak a thea uzsonnán az „Ember tragédia“-ját adnák, és én kreálnám Ádámot. Azt a függőfalevél überchert hamarabb megszerezhetném, mint az inkriminált szalonruhát.

Végre aztán kötelező ígéretek kaptam három jó barátomtól. Az egyik a mellényét, a másik a nadrágját, a harmadik a szalonkabátját ígérte oda kölcsön.

Hanem baj volt itt is!

Az egyiket megütötte a guta, aki a kabátot ígérte. Szegény bele is halt. — Hát persze abba öltöztették — a szalonkabátba. A második sem küldhette meg az ígért nadrágot, mert az anyósáva! hirtelen megszökött. A harmadik barátomnál pedig licitáció volt, és a szórakozott becsüs, a mellényt adatta el a zongora helyett.

A zongorát pedig nem huzhatom magamra.

Kiváncsi vagyok most már, hogy sikerül-e elmennem öfelseje, a tárcakirály felolvasására.

Este lett és szurkoltam, éjszaka lett — ismét szurkoltam. És így szurkoltam és félttem, hogy a nagy napon, midőn a humoros tárcák íróját, Sipuluszt, potom 2 koronáért látni és hallani lehet, akkor én a fatális szalonruha hiánya miatt és a belépő díj fel nem teremthetése miatt majd odahaza rin-

knek s kipróbált tehetségű hivatásos hirlapírók, lapunk belső dolgozó társai, dolgozzák föl napról-napra az egybegyűlt anyagot, a kiknek főtörekvésök, a lap minden rovatát érdekesen, és mi fő, kellő irodalmi színvonalon tartva előállítani. Gondoskodásunk tárgyát fogja az is képezni, hogy édes hazai nyelvünk idegenszerű szó- és mondatfűsésekkel lapunk hasábjain el ne rontassék, hanem kizárólag a nemzeti kultúra és Geniusz szolgálatában teljesítse misszióját.

Lapunk tartalma és beosztása marad a régi. Engedve több oldalról jövő fölszólításnak, regényesarnokunkat továbbra is fentartjuk s fölváltva hol egy eredeti, hol egy fordított regényt adunk könyvvalakban.

Midőn végül még köszönetet mondánk olvasóinknak a multban tanusított pártatlan s nagybecsű támogatásukért, kérjük azt a jövőre nézve is, igérvén, hogy azt megérdemelni ezentul is feladatunknak fogjuk tekinteni.

Szerényebb viszonyok közt élő elvtársaink számára ezentul is kiadjuk heti kiadásunkat, mely kivonatossan tartalmazza mindazokat a közleményeinket, melyeket egyáltalában elég jelentékenyeknek tartunk arra nézve, hogy minél szélesebb körben ismertessenek.

Lapunk előfizetési ára; és pedig a napilapé negyedévre 2 frt 50 kr, a hetilapé negyedévre 75 kr.

Hazafias tisztelettel

„PÉCSI FIGYELŐ“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

H I R E K.

Pécs, 1897. március hó 17.

Visszajöttél. . .

Visszajöttél én kedvesem,
Ismét vissza hát!
Ujra hallom ajakadnak
Édes szózatát;

főnököm és vibráló, a meghatottságtól remegő hangon kértem tőle előleget.

Főnököm, elegikus nyöszörgésem behatása alatt beleegyezett az előleg folyósításába és én bánatos arccal vettem fel tiz darab ezüst forintot.

De azért kellemetlenül érintett az, hogy főnököm átlátott a szitán és nem jött be az irodába délután, hanem megüzentette, hogy végezzem el azt a parányi munkát és aztán menjek Isten hírével.

Parádéba csaptam magamat, Mátyás ur, az irodaszolgái személyzet megbizottjának segédlete mellett. Felhuztam a szalonkabátot, a mellényt, illetve először a mellényt és azután a . . . pardon! először levettem a mult században készült kabátomat és mellényemet, azután új gallért kerítettem a nyakam köré és csak azután öltöttem fel a bőség szarvából kihullott mellényt és a szalonkabátot. Kézeldőimen kétféle remek gombok ékeskedtek. Az egyikén fából készült csontgomb, a másikon rézből készült ezüstgomb brillirozott. Jobb kezem kis ujján pedig egy gyönyörű tűzű gyémántgyűrű hiányzott.

Igy felkészültem, mentem az ő „Hattyu“ termei felé.

A pénztárnál hangos eszmecsere folyt a „Hattyu“ termék szük voltáról. Városunk aranyos kedélyű és közkedveltségű rendőrkapitánya volt az, ki szemérmes pirulással

Ast a hangot, a mely csengőbb,
 Mint a hárfaszó,
 Melyet mindig közelében
 Hall a távozó:
 Szászor bájolóbb zenéje,
 Mint pacsirta-dal,
 S minden egyes hullámozása
 Érselembe hal . . .
 Ujra látom bájos arcod,
 Nyiló rózsá rajt?;
 Feelő bimbó tegnap még csak
 S ma már csábra hajt.
 Édes titkát im kitárta,
 Bár jól őrsi még;
 Mint a százszorszép kelyhében
 Röpke méhikék
 Édes csók közt lopnak mézet
 Csalfán, titkosan —
 Oh a te kebelednek is
 Hány ily titka van,
 Melyet tudni: boldogságot,
 Édes üdvöt ad
 S melyet senki nem ismer még,
 Egyedül magad.
 Órisd is meg, sárd szivedbe;
 Ott nem éri baj;
 És csak annak áruld el, ki
 Érted él és hal . . .
 Visszajöttél, én kedvesem,
 Ujra vissza hát!
 Hosok neked, üdvözléttől
 Nyiló ibolyát.
 Olyan kedves vagy te, mint es
 S olyan bájoló:
 Drága gyöngyül — g o m b l y u k a d b a
 Ilyen báj való!
 G o m b l y u k a d b a, igen, mondom,
 Mert te nem vagy ám
 Idegenből visszapártolt
 Hűtelen leány.
 És nem is vagy élő lény se,
 Bár hű szerfelett,
 Mert egymástól ámbár távol
 Töltjük a telet:
 Hű maradsz, mint a klastromba
 Vonult bús ara
 S ismét itt vagy, ha ragyog a
 Napnak sugara.
 Már vagy három hosszú télen
 Voltál messze el,
 Mindig hűen visszatértél
 Tavassz jöttével:
 Én szerelmem, boldogságom,
 Mindig hű arám — —

vallotta be, hogy talán akad még egy kis helyecske, de a leülés, helyetfoglalás gyönyörűreiről mondják le.

Hát lemondtam és felmentem. Hah! uraim, még most is fáznak a szemeim, az a tenger sok szép leány, asszony elvette a még meglévő kis látóképességemet. Hja, nem jó a napba nézni.

Fejem zug, a csicsergő, dallamos leány és asszonyhangok kavarnak még most is agyvelőm körül. Végre egy kis helyet oroztam magamnak, közel a műkedvelő szinpadhoz. Midőn pozícióm felül meg voltam nyugtatva, akaratlanul így sóhajtottam fel:

— Ah! ki fog engem megszánni és egy felvágott theával akarom mondani, egy adag császárszemlyével megtheáztatni?

— Kérem uram! mondja egy édesen csengő hang hozzám, ha tetszik, itt a thea a megfelelő felvágottal.

— Ötáz köszönet, nagysád. (No igen, hát ha még egyszer kell valamit megköszönnöm, tehát takarékos voltam a köszönetekkel.)

Ránéztem a theára és kéjek-kéje, valami délszaki gyümölcs feküdt a thea tálcán, kívánatos rózsa-husu gyümölcs volt, de rögtön nem tudtam, hogy Bánána vagy cocos dió volt-e?

De hallga, csengetnek és a humor, a magyar tréfás tárcaírók fejedelme leült a felolvasó székre. Gyorsan felkaptam a cocos-

Zálogházból visszakerült
Szép übercihám!

Igric.

Napirend 1897. március 18-án.

Naptár: csütörtök, márc. 18. — Róm. kath. Jer. Cirill. — Prot.: Sándor. — Görög kel. (márc. 6.) 42 vértanu. — Zsidó: Purim. — Nap kél 5 óra 52 perckor; nyugszik 5 óra 52 perckor. — Hold kél d. u. 5 óra 44 perckor; nyugszik reggel 5 óra 18 perckor. Holdtölte 10 óra 28 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg; légnyomás 758. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő várható jelentéktelen csapadék nélkül.

Keresk. és Iparkamara ülése d. u. 3 órakor saját helyiségében.

Színház: Kalmár Piroksa első vendégfelleptével „Sötét pont.”

— (Felolvasó est.) A pécsi Katolikus kör jövő vasárnap rendesi második felolvasó estélyét. „Vergődő szívek” címen Szilvek Lajos dr. fog felolvasni. A felolvasást zeneelőadás előzi meg; Mendelssohn „Nyitány”-át adják elő a Girardi testvérek, Ekhardt Antal, Hoff Richárd, Mihajlevits Emil, Niedermayer Károly és Zoller Nándor. A felolvasás után pedig énekelőadás lesz: Mozart egyik művét adják elő Eckhardt Antal harmonium kísérete mellett, Hoffer Károly vezetése alatt Asztalos Lujza, Cankl Mici, Haberényi Kamilla, Karner Adél, Kindl Gizella, Razgha Ilona, Schlauch Anna, Zelesny Sarolta, dr. Ágh Timót, Bitter Illés, Derbiz Fülöp, Hoff Richárd, Niedermayer Károly, Taky Gyula és dr. Vörös Nándor.

— (Ősrégi sir.) A pécsi Takarékpénztár új palotájának telkén a most folyó földmunkálatok alkalmából ma reggel egy ősrégi sirra bukkantak a munkások. A sirt egy márvány tetőlap fedte s oldalai és alja cementhez hasonló anyaggal vannak fényesre és tartós erősségűvé téve. A sirban csontokat és régészeti szempontból igen becses régi tárgyakat, egy korsót, egy edényt, és egy poharat találtak, a mely utóbbi mécsesként szerepelhetett abban az évezredekkel előtti korban, mikor a holttest, mely legnagyobb valószínűség szerint nő lehetett, a sirba ke-

dió egyik felét és zsupsz a számba gyümöszöltem . . . egy fél császárszemlyét, melyen vaj és sódar volt egyszer, de akkor nem.

De kérem, csak ez az egy csalattatás ért, mert azért az élvezetért, hogy Sipulusz láthattam és hallhattam, még akár egy egész ruhakosár „felvágottat” ettem volna meg.

Midőn a fejedelem végzett, én is befejeztem a thea-uzsonnát, mert ami ezután jöhetett, azt megnézni, meghallgatni a feleségem nem engedte meg és így tisztességes férj létemre elmentem . . . gondolom haza.

Ne várják hölgyeim és uraim, hogy Sipuluszról írjak, azt nem tehetem, hisz a felségsértés bűn.

Csak annyit mondhatok róla, hogy egyszer azt írta nekem, hogy jobb lenne, ha kapát vennék a kezembe, nem tollat.

Még elfeledtem mondani, hogy a ruha tárbán az esernyőm, kalapom és felöltömért járó gondozási díjat szórakozottságból felírtam.

De a ruhatári ember, mintha sejtette volna, hogy adós maradok, aljas és nemtelen boszúból egy gyerek fejkötőt lopott a zsebembe és a hogy a feleségem a felöltőm zsebében megtalálta, azt hiszem, nem kell erősítenem és így képzelhetik, hogy mit kaptam és még mit kapok a jövőben a thea-uzsonnáért.

Tihanyi Károly.

rült. Találtak még egy köves arany gyűrűt, egy láncot, egy pár arany fülbevalót, arany bojtot, egy réspénzt, mely a rómaiak idejéből való és egy lándzsavéget. Érdekes, hogy a lelet talán elhanyagodik és elkallódik, ha Trixler Aladár rendőrbiztos tudomást nem szerez róla és hivatalból össze nem szedi a régi sirban talált drágaságokat és csontokat s a városházára nem szállíttatja. Az arany gyűrűt így is már egyik munkásasszonytól, Bedő Jánosné, Radnics-utcai lakostól kellett elvenni, az arany láncot és fülbevalókat pedig valami szenvedélyes régiséggyűjtő vette magához, akitől majd hivatalból fogják visszakövetelni. Az érdekes és nagyfontosságú leletet felküldik a múzeumnak vizsgálat végett.

— (Cimer használat.) A „Pécsi Tejcarnok és pogácsa sajt-gyár”-nak Magyarország külön cimere használatát a miniszterelnökség az 1883. évi 18-iktörvény cikk alapján megengedte.

— (Marhasó-árudák.) Tegnapelőtt ment végbe a pénzügyigazgatóságnál a Baranyában felállított olcsó marhasó-árudák kiadása. Az árusítási jogot elnyerték: Pécsen Stern Dávid, Mohácson Auber Károly, Pécsváradon Feldmann Jakab, Siklóson Blum Sándor, Mágocson Feuerstein János és Vaiszlón Rottenstein Nándor.

— (Új lóvadász.) Kaposvárott folyó évi április hó 8-ára kizárólagos lóvadász tartást engedélyezte a kereskedelmi miniszter.

— (A pécsi forgalmi főnökség.) A magyar királyi államvasutak igazgatósága most tette közzé a vasuti üzemeltetési és forgalmi főnökségek beosztására vonatkozó kimutatását. E kimutatás szerint a zágrábi üzemeltetési területén a pécsi forgalmi főnökség 571 kilométernyi pályát kapott kezelés alá s az üzemeltetési területéhez tartozó pályatest többi részéből 763 kmnyi pályát maga az üzemeltetési, 228 kmnyi pályát pedig a fiemei forgalmi főnökség kezel.

— (Március 15. Barson.) Mint már a multkoriban jeleztük, a barcsi polgári olvasóköri március 15-ét az idén kiváló fényvel szándékozott megünnepelni. A lefolyt ünnepélyről lapunk ottani tudósítója a következőket jelenti: Az olvasóköri tágas helyiségei majdnem szűknek bizonyultak a nagy és díszes közönség befogadására. Az ünnepély kezdete 8 órára volt hirdetve, azonban már jóval 8 óra előtt kezdtek a vendégek az ez alkalomra nemzeti jelvényekkel feldíszített termekbe gyülekezni. A folyton érkező közönség azonban az előadás megkezdését 9 óráig hátráltatta. Ekkor lépett pódiumra az olvasóköri elnöke Krisz Ede, ki rövid szavakban üdvözölte a hazafias közönséget, mire nyomban a dalárda a himnusz két első versszakát énekelte. Öt perc szünet után óriási tapshivár és lelkes éljenzés közepette lépett a közönség elé Bedy István esperes, ki majd egy óráig tartó, gyönyörű és lelkesítő beszédben emlékezett meg a nagy napról, a magyar e legnagyobb ünnepéről, március 15-ről. Majd Králli Károly olvasott föl részleteket az 1848—49. magasztos és szomorú napokról. A szokásos „Talpra magyar” szaválása az

idén az erre felkért egyén hirtelen megbetegedése folytán elmaradt, hanem helyette Körmendy Alajos, joghallgató szavalt „március 15-ét,” mely után a közönség a szöveget emléklése, majd a Rákóczi induló hangjai mellett a banketthezült, melyen 150-en vettek részt. Az első felköszöntőt dr. Pisszár mondotta Begedy Istvánra, majd Begedy dr. Piszárt és Fenyőssy főszolgabíróét tette, beszéltek még Fenyőssy, Konrad stb. A lelkes közönség a legjobb hangulatban majdnem a reggeli órákig maradt együtt. A nagy nap méltó ünneplésére kitűzték a nemzetiszintű lobogót.

— **(Meghiusult családi kísérlet)** címmel megirtuk annak idején, hogy Mosch Ferenc, jendi lakos, a ki a megyei árvaszéknek 250 frttal adója, „Rohony József árvaszéki elnök” aláírással levelet kapott, hogy a pénzt postafordultával küldje meg, mert különben bajba kerül. A megijedt ember a pénzt el is küldte, de mikor felvilágosították, hogy olyan nevű árvaszéki elnök nincs, tehát csalás lesz a dologban, maga is bejött Pécsre és egyenesen Zsolnay György, kir. főügyész helyetteséhez sietett, a ki a pénzkiadását a postánál letiltotta a csaló kézrekerítése iránt pedig megkérte a rendőrséget. De a csaló, mikor a pénzt nem adták ki, megérezte, hogy baj van és kerekét oldott. És egész eddig csavargott, míg végre most a dombovári csendőrség letartóztatta. Schager Györgynek hívják a letartóztatottat, a ki dombovári illetőségű ugyan s ott is lakik, de a vidéken már hónapok óta csavarog s ezen a fentebbi meghiusult családi kísérleten kívül egész csomó csalást követett el. Mestersege az órajavítás volna s mint ilyen Somogy megyében Horvát János, paragalpusztai és Király János, pulai lakostól, továbbá Baranyában Vánca Mihály jendi, Tóth István meződi és Bús Sebestyén gödrei, továbbá Tolnában Jankovics József és Müller Malvin paksi lakosoktól órákat vett át javítás végett s azokat aztán elsikkasztotta. Végül Szikszai Ferenc, dombovári lakostól 2 aranygyűrűt csalt ki és azokat is elsikkasztotta. Az elfogott jómadarat átadták a bíróságnak.

— **(Gyujtogató katonák.)** Megirtuk annak idején, hogy a tolnai lovassági laktanyában tűz ütött ki, melynek az épület egy része áldozatul esett. Mint most értesülünk, a hivatalos vizsgálat kiderítette, hogy a tűz gondatlan hanyagságból keletkezett s azt Nagy Benedek, dzsidás szakaszvezető és Kirchmeiner József közkatona okozták. A gyujtogató katonák felett a hadbíró-ság fog ítélni.

— **(Tolvaj cseléd.)** Szervácius Etel, paksi illetőségű, helynelküli cseléd, Szegzárdon belopózott Kardos Ignác házába s ott egy szobából négy darab nőinget 8 forint értékben ellopott. A csendőrségnek még idejekorán tudomására jutott a lopás és a tolvajleányt le is tartóztatta, mielőtt az még értékesíthette volna a lopott ingeket. Most a bíróság végez a tolvaj cseléddel.

— **(Elhajtott lovak.)** Vaszaron Stern János ottani lakostól két pej kanca lovat, Tóth Ferencről pedig két sárga cső-

dőrt hajtottak el eddig még ismeretlen lókötők. Ugy látszik azonban, hogy nemcsak lovat volt szándékuk lopni, de kocsit és lószerszámot is, a mennyiben Farkas Jánostól csakugyan loptak is még ez éjszaka egy kocsit és lószerszámot is. A csendőrség a nyomozást megindítván a lókötők után, Tóth Ferenc egyik lovára Vásáros-Dombó mellett rá is akadtak, a mint ott bitangságban volt. De azért a lókötők nyomára még nem tudtak ráakadni.

— **(Leégett szalmakazal.)** Vapert Imre, zibriki lakosnak a szérűskertjében kigyulladt egy kazal szalmája és porig égett. A tulajdonos kára tizenöt forint s mivel a leégett kazal nem volt biztosítva, a kár nem is térül meg. A tűz okának kipuhatólása végett a pécsváradi csendőrség megtette a kellő intézkedéseket, azonban a tűz keletkezési oka ismeretlen maradt.

— **(Régi lopás kiderítése.)** Matyók Mihály pécsváradi szücsmestertől ezelőtt két évvel elloptak egy ötforintos bundát ismeretlen tettesek, a kiket akkor minden nyomozás dacára sem sikerült kipuhatólni. Most azonban a csendőrség kiderítette a lopást, a mennyiben Varga Mihály szilágyi lakosnál egy bundát találtak, melyet hogy honnan szerzett, nem tudta igazolni és a keresztkérdések sulya alatt megzavarodva, végre is bevallotta, hogy azt a bundát, mely Matyóktól ezelőtt két évvel eltűnt, ő lopta el Kis Péter nevű ismerőse társaságában. Kis Pétert természetesen kérdőre vonták a csendőrök, a ki — mikor megtudta, hogy Varga mindent bevallott — szintén töredelmes beismerést tett. A régen elkövetett lopás tetteseit feljelentették a bíróságnak.

— **(Pisztolypárbaj.)** Miksy János, dunaföldvári adóellenőr és Berger Sándor szent-andrási földbirtokos között a napokban a madoccai erdőben piszolypárbaj folyt le. A felek háromszor lőttek egymásra a legszigorubb feltételek mellett, sebesülés azonban nem történt egyik részről sem. A párbajra okot kávéházi összeszólalkozás adott.

— **(A férjes, vagy özvegy nő anyakönyvezése.)** A belügyminiszter valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjéhez intézett körrendeletében a különböző helyeken uralkodó eltérő gyakorlat megszüntetése céljából megszabja, hogy a férjes vagy özvegy nő az anyakönyvi bejegyzésekben mindenütt úgy férje nevében, mint családi nevében említenő.

— **(Betörés.)** Szwartz Ábrahám, bonyhádi szatócsüzletébe, az ajtó befeszítése után betörték és onnan 15 forint készpénzt és 70 forint értékű árut elloptak. A betörők azonban nem sokáig örvendhettek a zsákmánynak, mert a csendőrök kinyomozták őket Karl János, Engelmán Lipót, és Reinwald Henrik, bonyhádi lakosok személyében s átadták a járásbíró-ságnak.

— **(Ellopott ludak.)** Piskó községben nemrég egy éjszaka két lopás is történt. A tettesek mindakét helyen a kerítésen át az udvarba hatoltak és ott az ol ajtaját feltörvén, elvittek onnan, amit ott találtak. Ily módon Dóra Kovács Sámuelről és Nagy Lőrinc Jánostól is egy-egy hizott

ludat loptak el. Hogy kik voltak a tolvajok, azt még eddig a titok homáloa fűdi.

— **(Sötét bűn.)** Sötét bűnnek jött nyomára a szederkényi csendőrség. Manuel Krisztina, olasz leányzó, ugyanis, hogy titkos szerelmében ért gyalázatát a világ ne tudja meg, Szalai Sándorné Tóttósi Panna nevű belvárdi kuruzsló asszonyhoz folyamodott. Az asszony két forintért csinált is valami szert, a melyet aztán a leány megivott és így előlte magzatát, melyet négy hónap óta hordott a szive alatt. A bűnös asszonyt és leányt a csendőrök bekísérték a járásbíró-ság börtönébe.

— **(Elfogott betörők.)** Bence János, zaláti lakos kamráját egy szép éjszaka feltörték s onnan 27 frt értékű élelmiszert vittek el. Ugyanekkor Nagy József János kamráját is fel akarták törni a vakmerő betörők, azonban a gazda tettüket észrevevén, elriasztotta őket. A mágocsi csendőrség aztán megindította a nyomozást a betörők kipuhatólása iránt és el is fogta azokat Kalányos István kőborcigány és Kis Nagy József zaláti lakos személyében. A léprekerült jómadarak aztán nemcsak a fentebbi két lopást ismerték be, de bevallották azt is, hogy a télen Dani Jánostól egy ludat, ennek öcscsétől pedig, aki kocsmáros, szivarokat loptak és a kocsmában Pető Sámuel zsebéből 14 frtot loptak ki. A kézrekerült betörőket átadták a bíróságnak.

— **(Zavaros utasítások.)** A belügyminiszterium 1893-an elrendelte, hogy a közkórházakban csak olyan munkásbetegsegítő tagokat vegyenek fel, a kiknek a pénztárak igazgatósága és orvosa utalványt ad a kórházi ellátásra. Kivételt csak a felvételnél igazolt hirtelen és sulyos természetű betegségeknek engednek meg. Amennyiben pedig ezt a rendeletet a törvényhatóságok a kórházak előljárásaival be nem tarthatják, az ebből származó költségeket teljesen a törvényhatóság köteles viselni. A következő évben új rendelet jött, mely mindennek éppen az ellenkezőjét hagyta meg s néhány nappal ezelőtt ismét az 1893-iki intézkedést szabta ki a belügyminiszter zsinórmértékül. A törvényhatóságok most nem tudják, hogy a sok utasítás közül melyiket kövessék.

— **(Gyáva tolvaj.)** Bakó (Virág) Ferenc berkesdi lakos, Rosenpitz Lipót, ugyanottani lakos udvarába, mikor senki sem volt otthon, behatolt és a bezárt konyhajtót feltörvén, onnan 5 hordó sört ellopott. Félt azonban, hogy tettét észreveszik és két hordót, miután a sört kiöntötte belőlük, elégetett, egyet sörrel teli egy kutba vetett, a többi pedig kiüresítvén, visszalopta a káros udvarába. Mindennek dacára azonban a csendőrség kinyomozta tettét és menekülni a gyávaságában sem tudó tolvaj mindent beismert. Most majd a törvényszék végez vele.

— **(Tavaszi.)** Fű, fa, virág még hosszú álmat alszik s a nap máris jóleső, meleg sugarakkal kacérkodik velünk. Itt táncol az ablak üvegén s amint megtörnek sugarai, ide veti fényét a szerkesztő-ségi hosszú asztal lapjaira, hol rendetlen összevisszaságban hevernek a kézirat-csomók. Oda téved a tárca kéziratra, mely egy hideg szívű le-

ány történetét tartalmazza, a vezércikk be-
tűbarázdás hasábjaira, mely darabos prózá-
ban kél ki valami reformjavaslat mellett, s a
kuszált sorokban megirt újdonságokra. A mai
világban nincs már poézis, a disznóarak job-
ban érdekelnek sokakat, mint az ifjúköltő nem-
zedék lyrikus versei. A napsugár pedig pe-
dig táncol-táncol a papír halmaz között, mint
ha szembe akarna szállni azokkal a papírra
vetett eszmékkal s minket is csalogat, hivo-
gat ki a szabadba, hol már olyan balzsamos
s a szél is enyhén fujdogál. Pedig kár olyan
hamar hinni a napsugárnak, tavaszi légnak,
mikor ebben az időben még hazudik a nap-
fény, a nyájas szellő nem állandó, sem a má-
morító tavaszi lég. Balgaság mindezeknek
hinni, mert egy pillanat s rászedik a köny-
nyen hívókat, mert lehetséges, hogy még
vissza fog térni a zimankós fagyos tél metsző
hidegével, zuzmarás lombkoronáival.

— **(Verekedő asszonyok.)** Szőke
Pálné, pilisi lakos, régi haragosa volt Tóth
Marinak. Azonban Tóth Mari se igen szivel-
hette Szőkénét és valahol csak találkozott
vele, mindenütt éreztette vele, hogy a nyelve
meglehetősen éles szerszám. A két ellenfél
legutóbb a szőlőben akadt egymásra és ott
annyira dühbe jöttek, hogy szőlőkarókat huz-
tak ki a földből és azzal ütlegelték egymást.
A harc Szőke Pálné vereségével végző-
dött, a ki fején súlyos sebesülést szenvedett.
A verekedő asszonyok majd a bíróság előtt
fognak újra találkozni.

— **(Szerelik a seregeket.)** Kora
tavasz óta háborus hírekkel van tele a világ.
A kis Kréta egészen komolyan belegratta a
flegmatikus, ravasz diplomatákat a háboru-
csinálásba s a mire se Kuba szigete, se Me-
nelik népus. se az örmények vérfürdői nem
voltak képesek — az apró szigetecske néhány
száz görögje megmozgatta az európai szurony-
erdő beláthatatlan tömegét. Igaz, hogy az alig
észrevehető mozgásnál egyebet nem is értek
még el — de hogy van kilátás komolyabb
eshetőségekre is, mutatja az a lázas tevékeny-
ség, melylyel különösen a déli államok sze-
relik a seregeiket. Romániának nagyon rend-
ben lehet a szénája, ő már csak luxusban
dolgozik, a trombitákat cseréli ki ujjakkal.
300 gyalogsági és 200 lovassági-trombita szál-
litására hirdet pályázatot s március 27-ére
tűzte ki az árlejtést. Már Szerbia inkább az
étkezési ügyekben áll gyengén: 10.000 drb.
főzöbográcsra, 80.000 kulacsra s 15.000 evő-
sajkára hirdet árlejtést, meg a fényes réz-
gombokban van szükiben. Ha nem is lesz rá
szükség, hogy a rézkürtöket komolyan meg-
fujják, nem kis pénzébe fog kerülni a „hatal-
mak“-nak a krétai háborusdi.

— **(A kopaszság mikróbjája.)** A
kopaszság régibb, mint Herodes kora. Ezt a
kellemetlen fogyatkozást csakugyan már is-
merték a legrégibb időben. A történelem
számos kiváló férfuról jegyezte föl, hogy
kopasz volt, így Archimedes, a jeles geometri-
kus, a dicső afrikai Scipió, Hannibál legye-

zője. Hippokrateszt minden tudománya sem
mentette meg a haja kihullásától. Az egyp-
tomiak pedig már ismerték a parókat, amint
azt a thébai romok közt talált parókák bi-
zonyítják. Minden időben boszantotta a ko-
paszság az embereket rangkülönbség nélkül.
Uralkodókat és alattvalókat egyaránt elkese-
ritett. Franciaország egyik királyát a kopasz-
ságáról nevezték el. Vaughan poéta meg is
irta Kopasz Károlyról, hogy megannyi sors-
üldözött fejedelem közt ő volt a legszeren-
csétlenebb, mert még a haját sem téphette.
A gyógyászat tehetetlen volt a rejtélyes be-
tegséggel szemben, csak a nyeglék árusítot-
tak szereket, amelyek azonban még a meg-
maradt hajszatot is tönkretették. A kopaszság
okait illetőleg nagyon eltértek a vélemények.
Egy angol statisztikus még azt is bizonyít-
gatta, hogy a zene is közrehat a hajhullásnál.
A legbolondosabb dolgokat gondolták ki. A
modern tudomány azonban talán ezen a té-
ren is csodát fog művelni. Párisból legalább
azt jelentik, hogy Sabourand, a Saint Louis
kórház főorvosa, fölfedezte a kopaszság mi-
króbáját és erről már jelentést tett a bór-
gyógyászati egyesületnek. A tudós orvos le-
írja, hogy mily eljárással láthatók meg a
mikrobák miriádjai, az illető bacillus formája
hasonlít a tüdővész bacillusához. Sabourand
a Pasteur-intézetben bejött egy birkát és
egy nyulat az új bacilussal, és a szegény
állatok teljesen megkopaszodtak. Most már
csak azt a szert kell megtalálni, a mely a
bacillust megöli — de a haj kimelésével.

ban . . . De mit is beszélek itt össze vissza! Ha ön ezt
elmondaná öcscsének . . .

Leo hirtelen felugrott helyéről.

Helén elhallgatott — de ajkai még mosolyognak,
arcának gödröcskéi nem tűntek el.

Leo végig simította kezével homlokát, a mely
mozdulat az utóbbi időben gyakran ismétlődött nála. Mi
ez? A megközelíthetetlen Junó is ismeri a szerelem
istennőjének bájos művészetét? Nemcsak megszavar, de
csábit is?

— Alkalmatlan vagyok önnek — mondá szintén
felkelve.

— Ön — nekem! . . . De, istenem — még fel
sem tudom fogni. Abban a hitben voltam, hogy ön en-
gem kerül, gyűlöl, megvet —

Helén arca komolyra változott s ijedten, mintegy
hallgatást könyörögve ragadta meg karját.

— Hogyan gondolhatja ön —!

— Igen, ön gyűlöl engem, különben végét vetné
annak a szörnyű küzdelemnek, melyet vivok, — és ön
megvet, mert látja tehetetlenségemet ebben a küzde-
lomben.

E pillanatban tompa dörgés hallatszott a távoli
hegyormok felől, mire a társaság is megjelent a ház
küszöbén.

— Nem dörgés volt ez? — kérdé Egon a még
derült égboltra tekintve.

Vanda aggódva keresett menedéket vőlegénye
oldalán.

— Ah Leo — jajveszékelt — csak nincsen ziva-
tar készülében?

található még a legrosszabbnál is egy kis kapocs, amely
őt a nagy összességhez fűzi.

Waldemar jelentőségteljes szemhunyorítással nézett
a tanácsosra, mintha mondani akarná: az egyik augur-
nak el kell nyomnia a nevetést a másik láttára.

Aztán elváltak egymástól.

Burg nyomott hangulatban maradt vissza. Mi lesz
az ilyen apa gyermekéből? kérdé magában Helén bájos
és csábitó alakjára gondolva . . . És mégis — szólt
keserűen — hát nem ez az én iskolám is? Hát mit
hiszek, szeretek, reménylek én?!

Most főnökének mellszobrához lépett. A napnak,
mely szürke fellegek közt vérvörösen állt az átellenes
házak fölött, egy sugára esett a márványra, egyedül em-
lékeztetve az alkony nyugalmára, mert az utcákon az
emberzeivaj szakadatlanul tartott tovább.

Minden alkalomra illő ajándéktárgyak, valódi és chinaesztéből a gondolható legnagyobb választékban, pazar szép legújabb és tartós kivitelben Schönewald Imre ékszergyárosnál Pécsen, Király-utca (Hattyu-épület), szereshetők be.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Breed	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	1901. sz. *)	gyors	8 „ 24 „
Bécs	8711. sz. **)	vegyes	8 „ 29 „
Vinkeves	8702. sz.	személyv.	9 „ 49 „
Budapest	1905. sz.	„ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	1958. sz. ***)	vegyes	d. u. 2 „ 44 „
Breed	1906. sz. ***)	személyv.	4 „ 20 „
Bécs	3701. sz.	„ „	6 „ 37 „
Breed	1908. sz.	„ este	8 „ 18 „
Budapest	1908. sz.	„ éjjel	11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Breedről	1907. sz.	„ „	8 „ 2 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes	8 „ 23 „
Bécsből	8702. sz. **)	személyv.	9 „ 39 „
Breedről	1905. sz.	„ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ d. u.	4 „ 8 „
Vinkevesről	1921. sz.	vegyes	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors	este 7 „ 50 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes	8 „ 5 „
Breedről	1908. sz.	személyv. éjjel	11 „ 2 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Művészet, irodalom.

○ A színészek kongresszusáról. A vidéki színészek országos kongresszusa tegnap kezdte meg tanácskozásait Budapesten. Az igazoló bizottságba beválasztották Somogyi Károlyt, a pécsi nemzeti színház igazgatóját is. Somogyi különben a kongresszus egyik alelnöki állására is kandidálva volt, ide azonban már nem tudták hívei bevinni.

◎ Színinövendékek vizsgálja. Bercesényi Bólának, az országos színiakadémia egyik tanárának növendékei most tartották

vizsgájukat Budapesten a nemzeti színházban. A vizsgászó színinövendékek közt volt Jeskó Ariadne is, Jeskó Lajos, pécsi ág. ev. lelkész leánya, a ki szép tehetségről tett bizonyosságot és kellemes megjelenésével, diazkrét hangjával sok tapsot aratott.

○ Tegnap a már-már bosszantásig, a közönségnek negligálásig menő váratlan darabváltozás folytán „Durand és Durand” ment üres ház előtt. Két új próbálkozás is volt a darab előadásában, a mennyiben Polgárné adta, az ő szerepével pedig Bogárné próbálkozott meg. Az előadást Kluen Héderváry gróf, horvát bán is, végignézte fiai és azok nevelője társaságában a volt főispáni páholyból. (→)

Törvénytörvények.

§ Táltos István kalandjai. A múlt év őszén tartott egy családi ügyben a pécsi kir. törvénytörvények egy végtárgyalást, melyen a vádlott csak társa volt a tulajdonképeni bűnösnek, akit Szigeti Táltos Istvánnak hívtak, de akit sehol sem tudtak kérekeríteni, hogy az igazságszolgáltatás kezébe adják. Országosan való körözését rendelte hát el a végtárgyalás után a kir. törvénytörvények a kívánt eredmény meg is lett, mert Szigeti Táltos Istvánt elfogták a átadták a királyi ügyésségnek. Kétféle csalás volt ellene

NYOLCADIK FEJEZET.

Egy délután az ifjabb helmburgi vendégek, a hölgyek és a két fivér, kirándulást tettek a hegyek közé; vezetőjük a grófi vadász volt.

Az erdő hűs árnyában kényelmesen haladtak a lejtős uton felfelé s egészen meg voltak lepve, mikor egy tágas tisztásra érve, ahol egy pásztor-kunyhó támaszkodott egy magasra nyúló szirthez, a barátságos sziklához, mélyen maguk alatt a hullámzó erdők közé álló helmburgi várkastélyt megpillantották.

A pásztor felesége, kit a vadász előkerített munkájától, hajlongva s hebegve fogadta a magas vendégeket, de az ifjabb Holberg rögtön barátságot kötött vele s alaposan kikérdezte minden életviszonya felől, aztán pedig végigkalauzolta a hölgyeket a kis alpesi gazdaság minden részén, a szobán, istállóban, tejeskamarán keresztül.

Leo ellenben, a ki nehezebben lélekezett, mint a többi, felérkezve azonnal leült a kunyhó előtti padra s fejét kezére támasztva tekintett az átellenes napsütötte sziklafalakra s figyelt a házból kihallatszó hangokra, melyek közé csak néha vegyült a közelben legelésző tehenek csengettyűinek mélabus hangja.

Lezárta pilláit a vakító napfény előtt s egész figyelme a hallásban összpontosult.

Ez a pajkos Egon, a ki fogait mutogatja, a mikor beszél, mert csak azért beszél, hogy csevegjen, ez menyasszonyának kissé kiszámított szendésége, ez a csicseregő társalkodónő, és most megszólal Helénnek nyugodt és mégis oly behizelgő, mély és mégis oly dallamos hangja.

Egyszerre megjelent előtte Helén.

— Miért mindig oly magánosan, Holberg ur? — szolt hozzá ez melléje tüve s egyenesen szemébe nézve.

Leo nagy szemeket mereszte rá.

— Miért oly szomorú mindig? — folytatta Helén, miután választ nem kapott. — Hát nem szép itt a világ?

— Igen — válaszolta Leo társnője tekintetében mélyedve.

— Ön bizonyára azt hitte rólam, hogy érzéketlen vagyok a természet szépségei iránt. De hát miért mindjárt tapsolni? Hát színjáték a természet?

Helén pirulva fordította el tekintetét s a távoli hegyeket szemlélve folytatta:

— Milyen egyszerű lehet itt a napfelkelte!

— Ugy érzem, hogy számomra most kelt fel a nap.

Helén ismét Leo felé fordította tekintetét s mosolygott.

— Mintha csak Egon öcséje beszélne önből.

— Akkor bizonyára hizelgett volna is önnek ez a mondás.

— Nem, akkor egyszerűen nem hallottam volna meg.

— Egont pedig mindig szivesen hallgatják a nők.

— Hálásak iránta, mert mulattat. De amint ő könnyen veszi a világot, úgy ő sem sokat nyom a lat-

a vád, az egyiket J a k a b József és neje, csusai lakosok kárára követte el ő és már előbb elítélt társa, a másikat pedig egyedül a derék T á l t o s Pista, K a k a s Istvánné Pinter Ilona, magyaregregyi lakosnő kárára. Itt is azt a módszert követte Táltos István, amit az előbbi csalásnál, melyért társát még tavaly elítélték. Ugyanis varáslónak adta ki magát és azt ígérte, hogy kincses veseti az asszonyt, ha egy bögrébe annyi 40 krt tess, a hány napja van az esztendőnek és azt eléssa a szőleijében. Annyi pénze azonban nem volt az asszonynak, csak 110 forintja, amit két tinójáért kapott épen azelőtt pár nappal. Est át is adta Táltosnak, aki aztán elsikkasztotta a pénzt és megezőkött vele. A mai végtárgyaláson a vádlott mindeme viselt delgait beismervén, a bíróság háromévi börtönre ítélte a léprekerült varáslót, aki az ítéletbe bele is nyugodott s az ellen a kir. ügyész sem appellálván, az ítélet jogerőssé vált s az elítélt átadatott büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése márc. hó 17-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején D á n i e l Ernő kereskedelmi miniszter több törvényjavaslatot nyújt be új vicinálisok engedélyezéséről, valamint az 1900-ik évben Párizsban rendezendő nemzetközi világkiállításban leendő részvételünk költségeiről.

Folytatták ezután az igazságügyi tárca részletes költségvetésének tárgyalását. A telekkönyvi betétszerkesztésnél felszólal

R á t k a y László, aki ismétli, hogy nincs viszonyosság, mindig idegen nyelvű idézésekkel, végzésekkel raklatnak, nincs élő tétéles telekkönyvi törvényünk s végül a betétszerkesztés nem halad. A tételt elveti.

E r d é l y Sándor igazságügyminiszter siet megadni a feleletet. Az 1854-iki telekkönyvi rendelet az élő törvény hatályával bír; a hiányokon a betétszerkesztés van hivatva segíteni, a mi azért lassu, mert az adókataszter elkészítése hosszadalmas. Ismétli, hogy az általános polgári törvénykönyv kodifikációjának előkészítése befejeztetett, csupán a kötelmi rész van még hátra. Kijelenti ezután, hogy a germán jogot nem fogja kodifikálni, mint Emmer mondta. A sajtószabadság megvédése nemcsak a zsurnalisztika, az ellenzék feladata, hanem mindnyájunké; de a fattyuhajtásokat éppen tisztasága érdekében le kell nyesegetni.

A beruházások tételénél B a r a b á s Béla Aradnak törvénykezési palotát kér. Kívánja továbbá, hogy a törvényszékek tárgyalási termeiben ne osztrák császári ornatibusban, hanem magyar ruházatban, illetve királyi díszben legyen királyunk képe. Végül indítványozza, hogy a tanuk esküdjének a feszületre.

E r d é l y Sándor igazságügyminiszter megígéri Aradnak a törvénykezési palotát. Szerinte az osztrák ruházatu kép nem sérelmes, mert benne mi csak a magyar királyt látjuk.

Ezzel az igazságügyi tárca részleteiben is elfogadtatván, következett a p é n s t ű g y i tárca költségvetése, melyet elfogadásra általánosságban Neményi Ambrus előadó ajánlott.

K o s s u t h Ferenc szépen kidolgozott és érvekkel gazdag beszédében tiltakozik a kvótaemelés ellen. Sürgeti a tőzsdeadó behozatalát s az önálló magyar jegybankot. A költségvetést nem fogadja el.

Szólt még A r á n y i Miksa kormánypárti, a ki igen természetesen mindent megszavaz a mi legbölcsebb kormányunknak.

Ülés végén M e l t z l Oszkár interpellál a román vasuti csatlakozás iránt.

TÁVIRATOK.

— **Érik a háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Maltában levő Stafford-Highland ezred azt a parancsot kapta, hogy haladéktalanul Krétába induljon.

A Maltánál horgonyozó hadihajókat Kréta blokádjához, a már ott levő angol flotta megerősítésére utnak indították.

Egy francia cirkáló hajó parancsot kapott, hogy hatszáz tengerész katonával Krétánál kikössön.

Kréta nemzetközi okkupációjáról Németország és monarchiánk vonakodása folytán a hatalmak lemondottak.

Krétában a tengernagyok még nem proklamáltak a blokádot. noha tényleg megkezdették.

A görög hajóraj félrevonult, csupán két kisebb hadihajó cirkál a krétai partvidékeken, de ezek is távozásra készülnek.

— **Leégett áruháza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Amerikában, St. Louisban tegnap a Walker és társa cég rengeteg áruháza porig égett. A kár két millió dollár. Több tűzoltó a lángokba veszett.

— **Királyunk Mentonóban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk tegnap délután Mentonóban meglátogatta Albert szász királyt, akinél egy félóráig időzött. Utána két óra hosszat sétált.

— **A német császár Sz. Pétervárott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sz. Pétervárról táviratozzák, hogy Vilmos német császár nejével, Augusta Viktoriával májusban viszonzni fogja a cár látogatását.

— **Munkácsy betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Munkácsy Mihály állapota fokozatosan javul. Két hónap mulva egyik hazai fürdőhelyre hozzák, ahol a nyarat tölteni fogja.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölcsön a valódi becsérték $\frac{1}{4}$ részéig 20—50 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás legrövidebb idő alatt.

— Convertálás bélyeg- és illetékmentes. —

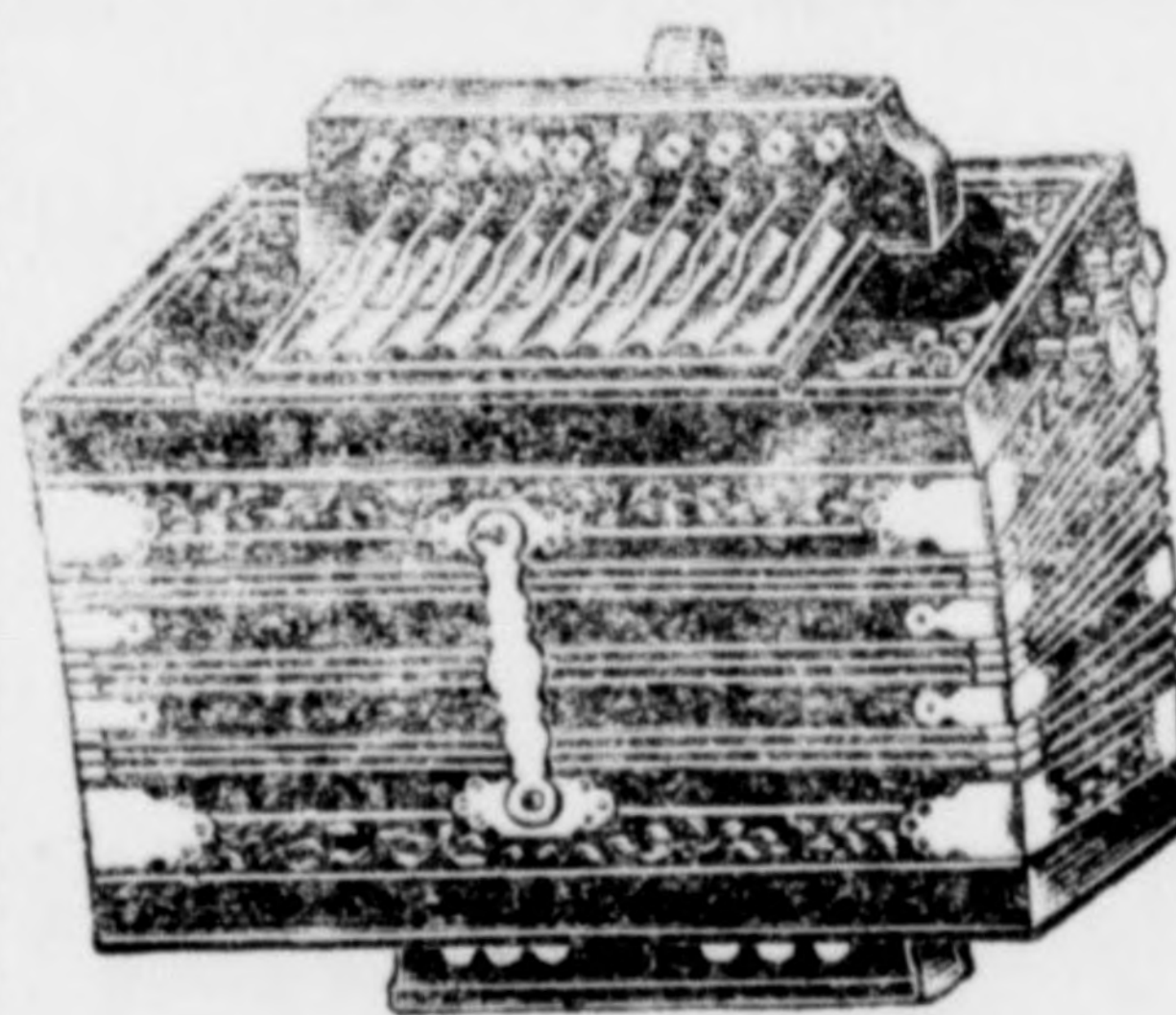
Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat.

INGATLAN- és JELZÁLOG-FORGALMI-INTEZET,

Budapest, VI., Váci-körút 39.

Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól okmány-szerűleg ajánlva van.

„Bohemia“

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain **ércvédőkkel**, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hangga bír.

40 hangu	2. sz. nagyságu	15 $\frac{1}{2}$ × 33 cmtr.	4 frt,	valdi aczél hangu	5 frt.
60	3. "	17 × 34 "	5 " "	" "	6.50
80	4. "	17 $\frac{1}{2}$ × 34 $\frac{1}{2}$ "	6 " "	" "	8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonkint 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER Eg.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen híres házi készítmény ellentét az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták kézfejnél, csuknál, tagazagataknál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésre is mindig gyákrabban rendeléstik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyákrabban rendeléstik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi készítmény, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 fr. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerüzletben kapható. **Főraktár: Török József gyógyszerész-nél Budapeston.** Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbboltú utánszót van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter özvegyezés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

os. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

Ki iszik Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzátétele által elvesz az idegizgató babkávénak általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen ideg- s gyomorbántalmakban szenvedőknél sok ezer esetben a legégszűsebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. *****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, úgy babkávéizzal keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávével vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátából készül; a babkávéd kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávéd kellemesen ingerlő ízét és a malátakávénak egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit.

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vizsgálni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

Az olyan csomagban, a melyen nincs rajta a Kathreiner név, hamisított kávé van.

Ejnye bejö

HIRDETMEY.

A pécsi sertéshizláló és áruraktár részvénytársaság igazgatósága ezzel közhirrre teszi, hogy mivel a folyó 1897. évi március hó 14-ére összehívott közgyűlésen a részvényesek kellő számban meg nem jelentek, az megtartható nem volt, miért is a VII-ik rendes közgyűlés a már kellőleg közzétett napirend tárgyában

folyó 1897. évi ápril hó 4. napján d. e. 11 órakor

Pécsett, az ipar és kereskedelmi kamara termében fog megtartatni, a mikor is az alapszabályok értelmében tekintet nélkül a megjelent részvényesek számára fog a közgyűlés határozni.

Pécsett 1897. évi március hó 14-én.

Az igazgatóság.